

[Forsvarsministeren.]

forslag, der her foreligger til behandling. De begrundelser, der er givet dels i bemærkningerne, dels i den korte fremsættelsestale, som jeg havde lejlighed til at holde i går, er de virkelige begrundelser for dette lovforslags fremsættelse. Der er en saglig begrundelse for, at man netop på grundlag af det erfaringsmateriale, vi har indhentet gennem de drøftelser, der har fundet sted fra 1946 til nu, går over til det system, der er foreslået her. Dels har man indenfor kommissionen skabt et smidigere arbejdsredskab end det, man begyndte med i sin tid, dels er hele grundlaget for — hvad skal jeg sige — den militære sagskundskaab indvirkning på det arbejde, der skal foregå, totalt ændret ved gennemførelsen af den nye enhedsordning. Det er disse grunde, rent arbejds-mæssige, rent saglige, som kan fremføres til gunst for det foreliggende lovforslag, og det er udelukkende dem, som man har at holde sig til. Når det ærede medlem derfor efterlyste andre grunde, må jeg sige, at jeg har ikke andre grunde at føre i marken. Jeg kan sige til det ærede medlem:

Hold dig blot til fakta, kære,
lad motiverne gå fri.

Om alle de spørgsmål, det ærede medlem var inde på, Atlantpagt politik og hvad dertil hører, skal jeg fatte mig i korthed. Det var jo kun et opkog af gamle betragtninger, det var — for at bruge en klassisk vending — tyndere te på de samme blade. Når det ærede medlem peger på, at den politik, udenrigs-politisk og forsvarspolitisk, som Danmark bygger på nu, har konsekvenser, så er det ganske overflødig for os andre, det har vi opdaget for nogen tid siden, og en af konsekvenserne i hele dette problem er jo afvejningen af, hvad man skylder det internationale fællesskab og de nationale interesser, vi har at hævde med hensyn til vor selvbestemmelsesret, og i dette spørgsmål vil regeringen være agtpågivende overfor alt, hvad der sker, og naturligvis skridt for skridt lade den høje rigsdag være med til at træffe de afgørende bestemmelser i så henseende. Iøvrigt skal jeg ikke komme ind på det ærede medlems betragtninger, der som sagt ligger helt ved siden af det forslag, der her er til behandling.

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne takke den højtærede forsvarsminister for de udtalelser, han fremsatte i anledning af mine bemærkninger. Jeg forstod forsvarsministerens udtalelser med hensyn til de oplysninger og erklæringer og andet, som kan indhentes i henhold til § 4, således, at bestem-

melsen gælder for enkelte medlemmer i samme udstrækning som for kommissionen som sådan.

Alfred Jensen: Ministeren siger, at der findes ingen anden begrundelse end den, der er givet, men han mener, at en ændring af loven er nødvendig for at fastslå — sådan må jeg opfatte det —, at de resultater, man er nået til under arbejdet i kommissionen, gør det muligt at arbejde mere smidigt end forudset i 1946, og man vil endvidere udnytte det materiale, man har indsamlet. Jeg ser ikke, at der kan være nogen hindring i den affattelse, loven har nu, for at udnytte både det smidige apparat — det har erfaringerne vist, at man har gjort, og det kan vel ikke betragtes som værende i strid med loven — og det materiale, der er til rådighed. De ændringer, der er sket, kan ikke forhindre, at kommissionen får de oplysninger, den har brug for. Jeg kan ikke se, at der er nogen saglig begrundelse for at foretage nogen ændring, specielt ikke når ministeren ikke har andet at fremføre end det, der er fremført her.

Overfor bemærkningen om, at mine udtalelser er et opkog på gamle teblade, skal jeg sige, at jeg indrømmer, der ikke er særlig meget nyt i dem. Men jeg har dog konstateret, at der er megen kraft i de gamle teblade, så megen kraft, at de kradser ministeren i halsen, og det vil de komme til fremefter.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg sige, at det vil jo være en oplagt urimelighed at fortsætte forsvarskommissionens arbejde med særligt tilforordnede militære sagkyndige, når vi har skabt en helt ny ordning, og den ordning som vi arbejder under i dag, er helt væsensforskellig fra den, vi startede med i 1946. Jeg tror, at enhver vil erkende, at det, når man instituerer en øverste ledelse af forsvaret, som vi har gjort nu, ville være topmålet urimeligt at have en lovgivning om forsvarskommissionen, som ikke tager hensyn til den faktiske ændring, der er sket. Jeg tror i hvert fald, at alle andre end det ærede medlem hr. Alfred Jensen er i stand til at se sammenhængen i disse spørgsmål.

Med hensyn til de teblade, det ærede medlem koger på, vil jeg sige, at de såmænd ikke har kradset mig i halsen. Jeg synes, det var en meget mild vodka.

Hermed sluttede forhandlingen.